

Irene Heinonen
“Metsä lautasella”
keramiikka, Tapiola
Ohjaaja: Niko Mankinen

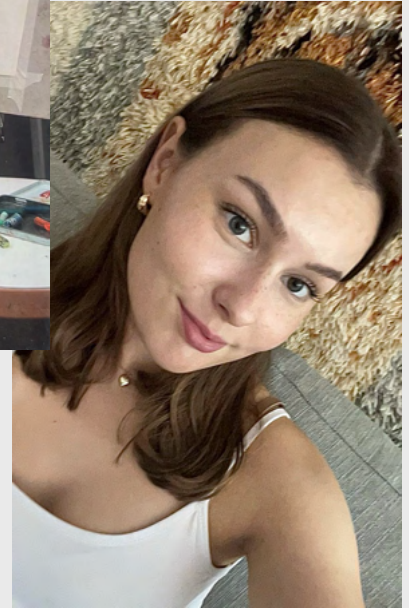

ESPOON KUVATAIDEKOULU
Kuvataiteen perusopetus
Laaja oppimäärä
LOPPUTYÖ 2025

Minä taiteilijana

Nimeni on Irene Heinonen ja olen 19-vuotias. Olen ollut Espoon kuvataidekoulussa koko ikäni aina vauvojen värikylvyistä keramiikan työpaja opintoihin saakka. Olen ollut keramiikan työpajassa jo 4 vuotta. Kuviksen lisäksi harrastan monipuolisesti liikuntaa, sekä vietän paljon aikaa ystävieni ja perheeni kanssa.

Taiteessa nautin erityisesti sen vapaudesta, ja eri tekniikoiden kokeilemisesta. Keramiikan tekeminen on taiteenlajina hyvin terapeutista ja rauhoittavaa. Taide on isossa osassa elämääni sekä itseni tekemänä, että ympäristössäni.

Työn lähtökohdat ja tavoitteet

Työni lähtökohtana oli alusta alkaen suomalainen luonto. Halusin työssäni tuoda esille suomalaisen luonnon monimuotoisuutta. Työskentelytyyliini keramiikan kanssa on melko tarkka ja harkittu, ja astioiden tekeminen kattaukseen sopi hyvin työskentelytyyliini.

Tavoitteenani oli luoda astiat, jotka kuvastavat jokainen yhtä osaa suomalaisessa luonnossa. Tavoitteenani oli myös tehdä astioista omannäköiseni, ja tehdä ne omilla suosikki tekniikoillani. Monet aikaisemmat työni ovat olleet käyttöesineitä, joten oli luontevaa tehdä lopputyönä myös käyttöesineitä.

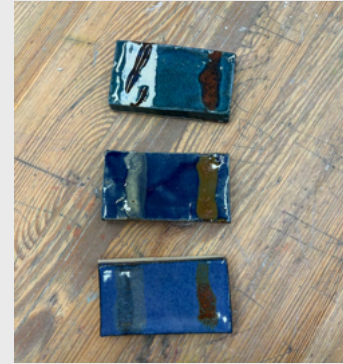
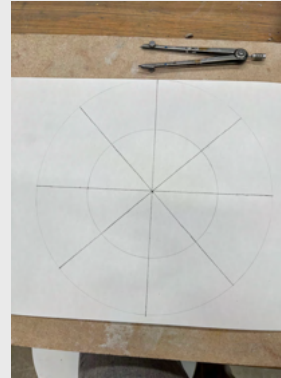

Suunnittelu

Suunnitellessani työtäni, etsin netistä paljon erilaisia inspiraatiokuvia erilaisista käyttöesineistä. Lisäksi pohdin erilaisia työskentelytapoja sekä värimaailmaa jollaisen haluaisin työhöni. Halusin värien kuvastavan suomalaisen luonnon eri osa-alueita.

Halusin jokaisen astian myös muodoltaan kuvastavan luonnossa esiintyviä muotoja ja pintoja. Pyrin välttämään astioissa esimerkiksi kulmia. Suunnitteluvaiheessa hahmottelin esineitä luonnostelu paperille. Työn edetessä suunnittelu jatkui esimerkiksi koepalojen teolla.

Viereisissä kuvissa on löytämiäni inspiraatiokuvia, sekä kuvia suunnittelusta.

Käytetyt materiaalit, työvälineet ja tekniikat

Työssäni käytin useita eri savilaatuja, sekä erilaisia lasitteita. Käytin työssäni sekä sivellinlasitteita, että tavallisia lasitteita.

Rakensin osan astioista käsin esim. makkaratekniikalla. Lisäksi prässäsin osan astioista kuten syvät lautaset, ja käytin levytekniikkaa mukeissa.

Kuvioin esineiden pintoja erilaisilla työvälineillä, ja käytin jokaisen astian tekemisessä apunani paljon kavalettia.

Työvaiheita

Jokaisen astian tekeminen sisälsi useita eri työvaiheita, joita oli esimerkiksi astian rakentaminen savesta eri tekniikoita käyttäen, astian kuivattaminen, viimeistely, raakapoltto, lasitus sekä lasituspoltto.

Tein useita astioita samanaikaisesti, sillä muuten en olisi ehtinyt tehdä kaikkea annetussa ajassa. Töiden valmistuksen lisäksi valokuvasin työn eri vaiheita, sekä valmiit työt. Työn esillepanossa käytin hyväkseni myös luonnonmateriaaleja.

Syvät lautaset

Idea lautasten muodosta syntyi meren pinnasta ja sen syvyydestä. Lautasten tasainen leveä reuna kuvastaa veden laakeaa pintaa. Lautasen syvyys puolestaan kuvastaa meren arvaamattomuutta ja syvyyttä.

Lasitteeksi valitsin syvän sinisen lasitteen, jossa oli kuitenkin eloa ja useita eri värisävyjä. Lisäksi maalasin lautasen reunaan tummemmalla lasitteella reunan, joka kuvastaa vesistöjen rantoja.

Tarjoiluastia

Tarjoiluastian vihreä väri kuvastaa suomalaisen luonnon kauneinta aikaa, eli kesää. Käytin tarjoiluastian jalkana samaa muottia kuin olin käyttänyt syvien lautasten muottina. Näin sain esineiden muodot sointumaan kauniisti yhteen.

Lasitteena käytin vihreää, eloisaa pintaa tuovaa lasitetta, joka mielestäni kuvastaa suomalaisen kesän kauneutta. Muodoksi valikoitui pyöreys, joka vahvisti ideaa luonnosta esiintyvistä muodoista.

Maljakko

Vaalea maljakko oli yksi ensimmäisistä töistä jotka tein lopputyötäni varten. Maljakon vaalea väri kuvastaa suomalaista talvea. Maljakon pinnanmuodot puolestaan kuvastavat pakkastuulta ja ilmaa.

Tehdessäni maljakkoa, halusin sen muodon olevan luonnosta peräisin, ja mieleeni tuli idea soikeasta siemenestä. Maljakkoa työstäessäni muodosta tuli kuitenkin enemmän pallomainen, mikä sopii mielestäni maljakkoon mainioisti.

Mukit

Mukien viivoitettu pinta kuvastaa kasvien ja puiden varsia ja runkoja, sekä syksyn aikaa. Tein mukit hieman karkeammasta tummasta savesta, mikä mahdollisti helpommin kuvioiden tekemisen saven pintaan. Halusin mukeista ohut reunaiset, jotta niistä olisi mielekästä juoda.

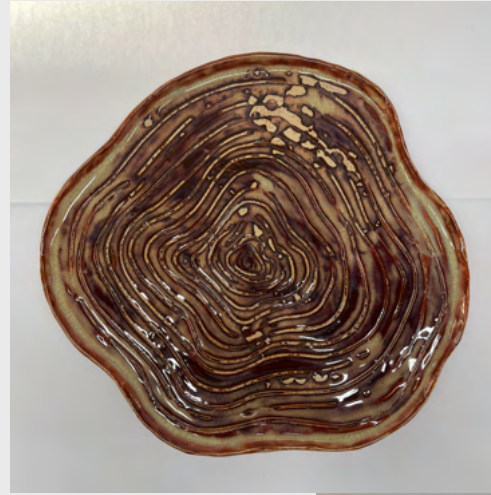
Mukien väriksi valikoitui monisävyinen rusehtava lasite, mikä kuvastaa syksyn kaunista ruskaa. Tein mukeihin myös jalkarenkiaan, mikä vähentää mukien yleisilmeen raskautta.

Lautaset

Suunnitellessani lautasia, syntyi idea puun vuosirenkaista. Halusin lautasten näyttävän samalta kuin katkaistu puunrunko tai kanto. Tein lautasista epäsymmetriset, sillä puiden rungot eivät ole täydellisiä ympyröitä.

Painoin vuosirenkaat lautasiin kapealla puisella työvälineellä yksitellen piirtämällä. Lasitin lautaset kahdella eri sivellinlasitteella, joita kerrostin päällekkäin eri kohtiin lautasia.

Muutokset matkan aikana

Tekemisen aikana sattui muutamia kummalluksia, jotka osaltaan vaikuttivat lopputyöhön. Esimerkiksi ensimmäinen maljakko sai liikaa kosteutta ja murtui, ja jouduin rakentamaan maljakon alusta.

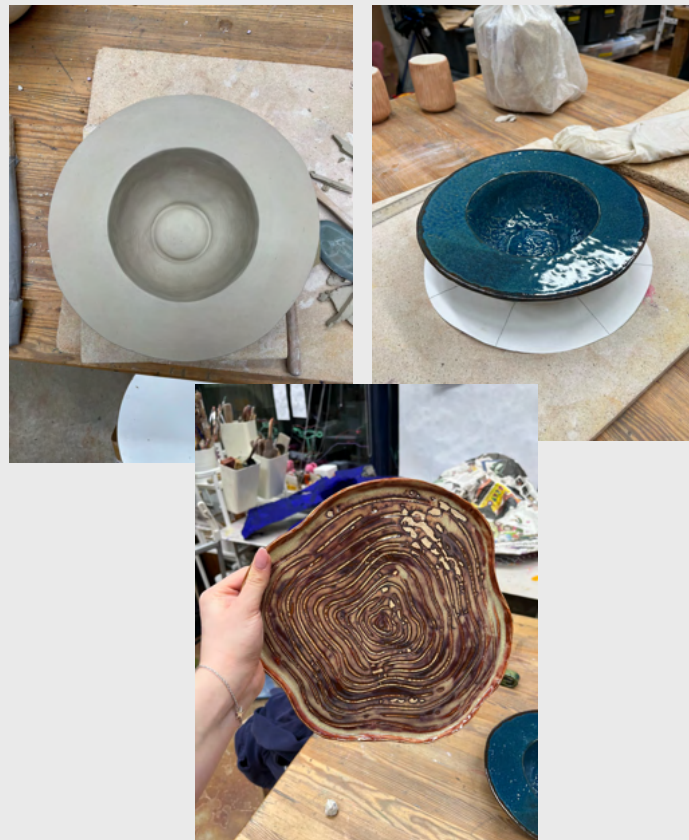
Lisäksi lasitteet käyttäytyivät joidenkin astioiden kohdalla eri tavoin kuin olin suunnitellut, vaikka olinkin tehnyt koepaloja. Siksi syviä lautasia tein kahden sijasta kolme, yhden lasitteen ollessa eri värinen kuin olisin halunnut. Kaiken kaikkiaan suuria haasteita ei ollut paljon, ja lopputulos vastasi suunnitelmaani hyvin.

Onnistumiset ja ilot

Helpointa työskentelyssä oli ideointi. Vaikeinta oli lasituksien arvaamattomuuden hallinta, sekä joidenkin astioiden muotojen toteuttaminen. Parasta koko prosessissa oli vapaus tehdä juuri oman näköistä taidetta, niistä materiaaleista ja tekniikoilla joista itse pitää. Työskentelyprosessi itsessään tuntui helpolta ja mielekkäältä.

Onnistuin mielestäni erityisesti astioiden muodoissa, sekä osassa lasituksista. Astioistani tuli esteettisesti kauniita, sekä käyttökelpoisia, mikä oli minulle tärkeää työtä tehdessä. Aikatauluni piti hyvin, ja sain tuotettua kauniit käyttöesineet.

Lopuksi

Kaiken kaikkiaan työni lopputulos vastasi tavoitteitani hyvin. Mikäli aloittaisin uudestaan lopputyön tekemisen, en tekisi juuri mitään toisin.

Tekemisen aikana olen oppinut lisää keramiikasta, eri lasitteista ja työtekniikoista, sekä vahvistanut jo oppimiani taitoja. Opin kestävämmän paremmin epävarmuutta esimerkiksi lasittaessa, ja näkemään kauneutta myös epätäydellisyydessä.

Luonnon yhdistäminen keramiikkaan oli hieno idea, jonka toteuttaminen onnistui mielestäni hyvin, ja olen kokonaisuudessa hyvin tyytyväinen lopputyöhöni.

